

мѣришъ, както и други растения, които ще ти покажа; ще ги занесемъ въ града у единъ аптекаръ, когото азъ познавамъ; азъ ще те запозная съ него, и той ще ги купува. Ще видишъ, че вжтрѣ въ нѣколко седмици ще спечелишъ вашата червена крава.

Стариятъ ботаникъ правѣше една голѣма жертва, като насочваше Гертруда да търси казанитѣ растения. Той желаше повече тя да му помага въ неговитѣ изучвания. Но той имаше добро сърдце и бѣше омиловитъ отъ скръбта ѝ. Той бѣ двойно възнаграденъ, като видѣ нейната радостъ; при това той не изгуби ученичката си, защото момичето съ сърдцето си разбираше, колко полезно бѣ на стареца, бързаше винаги да го посрѣщне съ цвѣтята и трѣвитѣ, които той диреше. Но тя неморно се луташе и по своитѣ лѣковити билки.

Трѣбва да се събератъ много теменужни цвѣтове, цвѣтове отъ лай-кучка, или отъ лѣчебни билки, за да се спечелятъ нѣколко стотинки. Но когато се събиратъ отъ сутринъ до вечеръ, човѣкъ спечелва най-сетнѣ една голѣма сума. И въ едно непродължително врѣме стариятъ чорапъ се напълни, а прѣди свършека на лѣтото, една вечеръ, когато въ чифлика говорѣха да зематъ заемъ отъ единъ еврейнъ въ града малко пари, за да купятъ друга нѣкоя млѣчна крава, единъ случай, тъкмо когато никой не го очакваше, допадна внезапно; Гертруда припна къмъ чорапа и като го изсипа тържествено на масата, тихичко каза:

— Ето пари. Вземете ги и купете кравата... азъ сама си ги спечелихъ.

Башата и майката Боливо не вѣрваха ни на очитѣ, ни на ушитѣ си. Тѣ зинаха отъ очудване